

[Hans Nielsen.]

at have en vaagen og dygtig Opposition, for det holder en Regering til Ilden. Den nuværende Regering har ganske været forskaanet for saadant noget. Den nuværende Regering har aldrig hørt andet end Deklamationer fra den Side i Salen. Aldrig er der kommet et virkelig gennemtænkt og godt Forslag, som kunde hjælpe for dette eller hint eller nedbringe Udgifterne. Aldrig har de rørt en Finger. De staar kun paa Møder og raaber: Ned med Udgifterne! Det er det eneste, Oppositionen kan. Jeg forstaar godt den Mand, som paa de jydsk Landboforenings Møde sagde, at nu var han snart ked af at høre om Nedskæringer og den Slags, for det blev jo ikke til noget alligevel. Derude paa Landet ser man nemlig grant hele Hulheden i denne Agitation.

Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer mere ved denne Lejlighed. Jeg er ganske paa det rene med, at nu er det ikke her, det foregaar, men udenfor denne Sal i Løbet af et Øjeblik. Og jeg tvivler slet ikke om Resultatet. Thi naar Befolkningen, ligegyldigt om det er Professorer, Fabrikanter, Grosserere, eller det er Arbejdere, Husmænd og Gaardmænd, naar de ser paa, hvorledes de politiske Partier har arbejdet, Regeringen og dens to Partier paa den ene Side og Oppositionen paa den anden Side, og ser, hvorledes de to Oppositionspartier nu er bragt i den, jeg kan jo sige babyioniske Forvirring, at man render ud af det ene Parti og ind i det andet med Times Varsel, ja, maaske med Minutters Varsel, det ene Øjeblik vælges man til Hovedbestyrelsen i det konservative Parti, og i det næste Øjeblik er man Venstrekandidat, oven i Købet i en Landsdel, hvor H. P. Hanssen hidtil har staaet som Venstres fornemste Talsmand — ja saa siger jeg til mig selv, at det kan ikke være vanskeligt at gætte, hvordan det Valg forløber.

Saa megen sund Sans og Mening er der endnu her i Landet, at Vælgerne fra alle Samfundskredse vil flokkes om den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister; og de to Oppositionspartier, der kun har saaet Gift og hadefuld Agitation, vil høste den Frugt, de har fortjent.

Formanden: De sidste Udtryk var for stærke.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen begyndte sin Tale med at fremsætte den Paastand, at Valutakontoret havde indlagt sig meget store For-

tjenester, og han mødte op med den gamle Paastand om, at der havde været en Valutagæld paa 200 Mill. Kr., som nu var forsvundet. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at denne Gæld paa 200 Mill. Kr. er et mærkeligt Fantom, hvis Konturer det aldrig har været muligt at faa fastlagt; snart har det været 50 Mill., snart 80 Mill. og snart 200 Mill. Kr., og naar man har forlangt Redegørelse for, hvad det var for Penge, har det ikke været muligt at faa den. Vi fra vor Side har hele Tiden hævdet, at alt dette skyldtes et kunstigt Valutabegær, tilvejebragt ved Afleveringspligtens Opretholdelse, og det har ogsaa vist sig, at saa snart Afleveringspligten ophævedes, selv om det kun var en delvis Ophævelse, forsvandt hele det Fantasifoster, som denne Valutagæld var.

At Nationalbanken har Reserver, der er tilvejebragt ved Laan, er rigtigt nok, men det er ogsaa her gaaet, som vi sagde, at dem blev der ikke Brug for, naar man ophævede Afleveringspligten og gik over til normale Forhold.

At Valutakontoret ogsaa skal have Æren af den Rentenedsættelse, vi har faaet, tror jeg, det ærede Medlem skylder en nærmere Forklaring paa. For øvrigt vil jeg sige, at denne Rentenedsættelse ikke har stor Interesse, saa længe den kun gælder for Laan, der ikke gives. For det er jo Forholdet, at der er en Kreditindskrænkning her i Landet saa stor, at jeg ikke har oplevet Sidestykke til den — det bærer ogsaa Seddelomløbet Vidnesbyrd om.

Om hele Spørgsmaalet skal jeg kun sige, at vi har jo stillet Forslag om Fortsættelse af Importregulering paa alle de Omraader, der virkelig har Betydning, og det ærede Medlem og Regeringen skylder os saglig Begrundelse for, at den Ordning, vi har foreslaaet, ikke er fuldt ud tilstrækkelig. Det, der skiller — det ved det ærede Medlem —, det er det, at Regeringen her kommer og forlanger, hvad der aldrig før er sket, at Rigsdagen for 1½ Aar skal fraskrive sig sin Indflydelse paa saa vigtigt et Omraade som vor Udenrigshandel, og det har jo slet ikke noget at gøre med det, det ærede Medlem omtalte.

Jeg skal dernæst, idet jeg forudsætter at have den højtærede Formands Tilladelse, fremsætte nogle faa almindelige politiske Betragtninger.

Jeg maa da sige, at efter den Meddelelse, der lød fra denne Talerstol fra Statsministeren i Gaar, og som jo ingenlunde kom overraskende for nogen, ligger det da aabent, at Regeringen med Til sidesættelse af alle